

utrpených ran rozdává odpuštění. Přijímá utrpení a místo toho dává do oběhu nový, spásný prostředek: lásku. Utrpení je tak proměněno a odstraněno, aniž by bylo nutné utiskovat či odstraňovat člověka. Pod křížem bude stát Jan, učedník lásky, který v tomto ohledu porozuměl Mistru nejlépe. Žijeme ve světě pod křížem. Proto svět potřebuje „janovské“ lidi, kteří jsou zvláštním způsobem uschopnění milovat, kteří se nelekají oslovství lásky, jež z nás často dělá hlupáky, lidi, kteří se nechají využívat. „Jako Otec miloval mne, tak jsem já miloval vás“ (Jan 15,9). To dojemným způsobem ukazuje Květná neděle. Protože Pán je svobodný, může nás všechny zastupovat. Proto přijíždí bez ochranky a neprůstředelné limuzíny. Přichází zcela bezbranný na oslátku.

Čím je člověk svobodnější, tím účinnější je jeho zástupná moc. Pak se totiž může zastat druhých a nemusí se bez přestání zastávat jenom sebe, nemusí bojovat jen za své vlastní uznání a jistoty. Kristus zůstává i v poutech svobodný: i přibitý na kříž se zasazuje za zločince, ještě z kříže osvobozuje svou matku ve prospěch lidí z její mateřské starosti o syna, když jí říká: „Ženo, to je tvůj syn“ (Jan 19,26).

Církev potřebuje takové „mariánské“ lidi, kteří se zasazují za druhé, protože byli osvobozeni od sebe samých. Už při útěku do Egypta seděla Maria se svým synem na oslátku. Tady vzal Pán – ještě před Květnou nedělí – matku do své školy. Hosana Květné neděle čeká na naši odezvu: na Šimona z Kyreny, na Marii, na tebe a na mne.

Joachim kardinál Meisner na Květnou neděli 1994 (z knihy Ze smrti do života)

Starobylá tradice římské církve vypráví o apoštolu Petrovi, že během Nerona pronásledování křesťanů utíkal z města. Na cestě potkal Ježíše, který krácel opačným směrem než on, a proto se ho překvapeně zeptal: „Pane, kam jdeš?“ Ježíš mu odpověděl: „Jdu do Říma, aby mě znova ukřížovali.“ V tu chvíli Petr pochopil, že má Pána následovat s odvahou až do krajnosti, ale zejména pochopil, že na této cestě nebude nikdy sám. Byl s ním Ježíš, který ho miloval až k smrti na kříži. Ano, Ježíš se svým křížem kráčí po našich cestách a bere na sebe naše obavy, naše problémy, naše utrpení, i ta nejhlubší...

papež František po pobožnosti křížové cesty, Rio de Janeiro, 26.7.2013

Uvedené knihy je možné zakoupit na adrese www.ikarmel.cz

Prameny, odkazy

Luke T. Johnson – Evangelium podle Matouše – Sacra pagina; Silvano Fausti – Nad evangeliem podle Matouše; Průvodce životem – Matouš (Luxpress)

Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze ve spolupráci s Karmelitánským nakladatelstvím jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti. Ke stažení na www.vezmiacti.cz.

Další texty v týdnu

Po: Iz 42,1-7; Jan 12,1-11

Út: Iz 49,1-6; Jan 13,21-33.36-38

St: Iz 50,4-9a; Mt 26,14-25

Čt: Ex 12,1-8.11-14; 1 Kor 11,23-26; Jan 13,1-15

Pá: Iz 52,13-53,12; Žid 4,14-16; 5,7-9; Jan 18,1-19,42

So: Sk 10,34a.37-43; Kol 3,1-4; Jan 20,1-9

biblický program brněnské diecéze 2010 - 2013

www.vezmiacti.cz

Květná neděle – cyklus A

13. dubna 2014

¹Když se Ježíš a jeho učedníci přiblížili k Jeruzalému a přišli k Betfage u Olivové hory, poslal dva učedníky napřed ²a řekl jim: „Jděte do té vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. ³A kdyby vám někdo něco namítal, řekněte: ‚Pán je potřebuje a hned je pošle nazpátek.‘“ ⁴To se stalo, aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka: ⁵‚Řekněte síónské dceři: Hle, tvůj král k tobě přichází pokorný, sedí na oslu, na oslátku, mláděti soumara.‘ ⁶Učedníci šli a udělali, jak jim to Ježíš nařídil. ⁷Přivedli oslici a oslátko, prostřeli na oslátko své pláště a on se na pláště posadil. ⁸Veliké množství lidu pak prostřelo své pláště na cestu, jiní sekali ze stromů ratolesti a stlali je na cestu. ⁹Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosana Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech!“ ¹⁰Jakmile vjel do Jeruzaléma, vzrušení zachvátilo celé město a lidé se ptali: „Kdo je to?“ ¹¹Ze zástupu jim odpovídali: „To je ten prorok, Ježíš z galilejského Nazareta.“

Mt 21,1-11

1. čtení:

Iz 50,4-7

2. čtení:

Flp 2,6-11

Evangelium:

Mt 21,1-11;

Mt 27,33-54

(zkrácené)

Srovnaní:

Mk 11,1-11;

Lk 19,28-40;

J 12,12-19;

Za 14,14;

Gn 49,11;

Iz 62,11;

Za 9,9;

2Kr 9,13;

Žl 118,25-26;

Mt 21,15, 23,39

Úvod k meditaci

S Ježíšovým vstupem do Jeruzaléma vstupujeme do pašijového týdne. Na samém počátku těchto událostí vidíme obraz Ježíše – pokorného i vítězného krále, který vjíždí do svatého města Jeruzaléma. Tímto dává Matouš jednu ze základních charakteristických stanovisek k Ježíšovu utrpení: Ježíš je Pánem nad těmito událostmi, a i když podstupuje utrpení, zachovává si totožnost Pána a Syna Davidova – Mesiáše. S jakými starostmi, bolestmi, ale i radostmi a nadějemi vstupují do letošního Svatého týdne? Věřím, že to všechno může nabýt nového významu a nové hodnoty skrze vykoupení Ježíšovo? Jak chci prožít tento týden?

Výklad biblického textu

Kontext: Liturgie dnes předkládá k evangeliu (pašije z cyklu A) ještě další evangelní úryvek při úvodním průvodu s ratolestmi: Ježíšův vjezd do Jeruzaléma. Symbol oslátko naznačuje Ježíšův přístup i následující události: neukazuje se nám jako obávaný vládce, před kterým by měl člověk strach, ale přichází tiše, pokorně, bez okázalosti. Tento přístup je nejzjevnější při Ježíšově oběti na kříži o několik dní později. Hrůza, kterou Bohu často připisují různá náboženství i ateismus, je zrušena zjevením Ježíše, *tichého a pokorného srdcem* (Mt 11,29).

1 přišli k Betfage: Betfage znamená *dům fíku*. Byla to malá osada ležící východně od Jeruzaléma. Ježíš o několik veršů dále o fikovníku hovoří (Mt 21,19-20). V Betfage se poutníci očišťovali před vstupem do svatého města Jeruzaléma. Ježíš spojuje svůj slavný příchod do Jeruzaléma s tímto místem očišťování, což může naznačit, že on nás očišťuje od všech našich nezralých a neplodných očekávání.

u Olivové hory: Je to svah na východ od Jeruzaléma, odkud podle starozákonních proroctví Pán přijde k svému vítězství: *V onen den stanou jeho nohy na hoře Olivové, ležící na východ od Jeruzaléma: Pak mě zavedl k bráně směřující na východ, a hle, od východu přicházela sláva Boha Izraele. Zvuk jeho příchodu byl jako zvuk mnohých vod a země zářila jeho slávou. Vidění, které jsem nyní uviděl, se podobalo vidění, které jsem viděl, když přišel zničit město, a také tomu vidění, které jsem viděl u průplavu Kebaru. I padl jsem na tvář. Hospodinova sláva vstoupila do domu branou s průčelím na východ (Ěz 43,1-4). Olivová hora se rozpoltila vpůli od východu na západ velmi širokým údolím. Polovina hory uhne k severu a polovina k jihu (Zach 14,4).*

2 naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko: Matouš píše o oslici s oslátkem, zatímco v ostatních evangeliích je zmíněno pouze oslátko. Jde o jednu a tutéž událost, ovšem Matouš píše pro židy, a proto věnuje pozornost proroctví, které zapsal prorok Zachariáš (9,9). Ten píše o oslici a oslátku. Ukazuje, jak Ježíš svými činy naplňoval slova tohoto proroka, a tak dokazuje jeho mesiášství. Vjezdem do Jeruzaléma na oslátku Ježíš potvrdil, že je král a Mesiáš, zároveň tím dal najevo svou pokoru.

8 Veliké množství lidu pak prostřelo své pláště na cestu: Toto je jedno z mála míst v evangeliích, kdy lidé poznali Ježíšovu slávu. Ježíš tuto královskou poctu přijímá. Netrvalo však dlouho a nestálý dav se podvolil politickému tlaku a volal *ukřižuj*. Tuto událost si dnes křesťanský svět připomíná vždy týden před Velikonocemi, kdy slaví Květnou neděli.

jiní sekali ze stromů ratolesti a stlali je na cestu: Odkazuje se tu na žalm, který je následně i citován: *Hospodin je Bůh, dává nám světlo. Slavte svátek ratolestí, k rohům oltáře se ubírejte (Žl 118,27).* Toto slavnostní užití palmových ratolestí se obvykle hodilo spíše ke *svátku stánků* či k *chanuce* než k Velikonocům. Proto má zde neobvyklý význam a ukazuje na Ježíšovu mesiášskou identitu.

9 Hosana synu Davidovu: Řecký prepis hebrejského slova *hóšía-ná* znamená doslova *prosím, zachraň*, ale zde má spíše význam vzdání nejvyšší pocty než volání o pomoc.

K tématu

Ježíš vstupuje do Jeruzaléma. Zástup učedníků jej slavnostně doprovází. Rozprostírají před Ním pláště, mluví o zázracích, které učinil, a zvedá se volání: „Požehnaný, který přichází jako král ve jménu Páně! Na nebi pokoj a sláva na výsostech!“ (Lk 19,38). Zástup, oslavy, chvály, dobrořečení, pokoj: je cítit atmosféra radosti. Ježíš probudil v srdci mnohé naděje zvláště mezi skromnými, obyčejnými, nemajetnými, opomíjenými lidmi, se kterými svět nepočítá. Uměl chápat lidskou ubohost, ukázal milosrdnou tvář Boha, který se sklání, aby uzdravil tělo i duši.

Toto je Ježíš. To je Jeho srdce, které hledí na nás všechny, na naše choroby, naše hříchy. Ježíšova láska je obrovská. A s touto láskou vstupuje do Jeruzaléma a hledí na nás všechny. Je to nádherná scéna plná světla, světla Ježíšovy lásky, která vychází z Jeho srdce. Scéna plná radosti a sváteční nálady.

Na začátku mše jsme to zopakovali také my. Pozvedli jsme svoje palmové a olivové ratolesti. Také my jsme přijali Ježíše; také my jsme projevili svoji radost z toho, že jej doprovázíme, víme, že je nám nablízku, je přítomen v nás a mezi námi jako přítel, jako bratr, jako král, tedy jako zářivý maják našeho života. Ježíš je Bůh, ale snížil se, aby putoval spolu s námi. Osvěcuje naše putování. A takto jsme Jej dnes přijali. A to je první slovo, které bych vám chtěl říci: *radost!* Nikdy nebuďte smutnými lidmi, to křesťan nikdy nemůže být! Nenechte se nikdy pohltit sklíčeností! Naše radost se nerodí z toho, že vlastníme spoustu věcí, ale rodí se z toho, že jsme se setkali s Ježíšem, který je mezi námi; rodí se z poznání, že s Ním nejsme nikdy sami, ani v těch nejtěžších chvílích, když na životní cestě potkáváme problémy a překážky, které se zdají nepřekonatelné a je jich mnoho!

V těchto chvílích přichází nepřítel, ďábel, často přestrojený za anděla světla, a zákeřně nám podává svoje slovo. Nenaslouchejte mu! Následujte Ježíše! Doprovázíme a následujeme Ježíše, ale především víme, že On doprovází nás a nese nás na svých ramenou. V tom spočívá naše radost, naděje, kterou máme vnášet do tohoto světa. Prosím vás, nenechte se okrást o naději! Nenechte ukrást naději, kterou nám dává Ježíš.

z homilie papeže Františka na Květnou neděli 2013 (více na www.radiovaticana.cz)

„Hosana“ čeká na naši odezvu

Udeřila hodina Synova návratu k Otcí. Dnes se Pán vydává na cestu, ne jako Eliáš s hořícím vozem a ohnivými koni, nýbrž na dopravním prostředku chudých lidí, na oslu. S volem a oslem tenkrát v Betlémě začal, s oslem teď v Jeruzalémě končí.

Protože je Pán „shůry“, zaujal u nás nejspodnější místo. Láska je vždycky dole. Tak nám Pán při mytí nohou ukázal, kde je jeho životní místo: u nohou jeho učedníků. Proto skutečně a doslova „přebýval mezi námi“. Proto vjel na Květnou neděli do Svatého města na jezdeckém zvířeti nejnižší kategorie. Proto stanul na Velký pátek pod křížem, aby všechno, i to nejspodnější, vzal na sebe, aby vše přijal a vzal s sebou k Otcí. Tak je nám už teď – a definitivně – odebráno vše tíživé, neboť on už to převzal.

Aby to lidé mohli zakusit, hledá dnes Pán Šimona z Kyrény, jenž jako by vložil svá ramena pod kříž bratří a sester, který je a také vždy zůstane i křížem Mistrovým. Šimon z Kyrény je prvním následovníkem oslátko bz Květné neděle. Je Kristovým nosičem břemen na jeho křížové cestě.

Protože Pán je všemohoucí, stává se bezmocným, aby nás uschoпил ke službě jemu. Nepřijíždí tudíž na opancéřovaném oři, nýbrž na mladém oslátku. Lidé se osvobozují z tísně tím, že utiskují druhé. Vymazávají z paměti rány, které utřžili, tím, že rozdávají rány kolem sebe. Nespravedlnost je v oběhu jako měna, která není konvertibilní: člověk ji vydává, jak ji dostal. V Kristu ale je konvertibilní, je směnná. Neboť namísto